

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10Co/52/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114231424
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kohút
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8114231424.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Kohúta a sudcov JUDr. Anny Ilčinovej a JUDr. Andreja Radomského, v právnej veci navrhovateľov: 1/ N. A., D.. XX.X.XXXX, N. XXX XX P. XX a 2/ O. A., D.. X.X.XXXX, N. XXX XX P. XX, oboch zastúpených spoločnosťou Advokátska kancelária Hovan a Hospúdko, s.r.o., M. Gorkého 8, 052 01 Spišská Nová Ves, IČO: 47 233 419, o obnovu konania vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 28P/361/2012, o odvolaní oboch navrhovateľov proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č. k. 13C/257/2014-31 zo dňa 9.5.2019, takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrdzuje uznesenie súdu prvej inštancie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) odmietol žalobu na obnovu konania.

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia okresný súd uviedol, že žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 2.12.2014 a doplnenou 26.8.2016 sa navrhovatelia domáhali, aby súd prvej inštancie povolil obnovu konania vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 28P/361/2012.

3. Žalobu odôvodnili tým, že rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 28P/361/2012-11, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.1.2013, súd prvej inštancie schválil právny úkon dedičskú dohodu - odmietnutie dedičstva, uzatvorenú na Notárskom úrade M.. O. G. v U. dňa 25.10.2012 pod č. XXD/XXX/XXXX, W. XX/XXXX za mal. N. A., D.. XX.X.XXXX V. O.. O. A., D.. X.X.XXXX (pozn. súdu: teraz navrhovateľov obnovy konania), a že vtedy maloleté deti počas konania na súde prvej inštancie, ale ani u notára neboli prítomné. Návrh ďalej právne odôvodnili poukazom na § 228 ods. 1 písm. a) O.s.p. (že sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohli navrhovatelia použiť v pôvodnom konaní, a môžu privodiť pre nich priaznivejšie rozhodnutie vo veci), a ust. § 179 O.s.p. (podľa ktorého ak je pre platnosť právneho úkonu, ktorý urobil zákonný zástupca za maloletého, potrebné schválenie súdu, súd prvej inštancie ho schváli, ak je to v záujme maloletého). Uviedli, že v súdnej praxi je ustálené, že na rozhodnutie o schválení právneho úkonu odmietnutia dedičstva urobeného v zastúpení maloletého dediča jeho zákonným zástupcom, musí mať súd prvej inštancie v starostlivosti súdu o maloletých zistené údaje o povahe, druhu a cene majetku poručiteľa a o výške jeho dlhov. Tvrdili, že v neskoršom dedičskom konaní u notárky, ktorá vec prevzala po M.. G., bolo preukázané, že dedičstvo nie je predĺžené, a že o tejto skutočnosti sa navrhovatelia dozvedeli dňa 24.10.2014.

4. Vo svojom doplňujúcom vyjadrení navrhovateľa poukázali na neskorší súpis aktív a pasív po poručiteľovi L.. L. A. realizovaný N.. O. O., zamestnancom notára, ktorým bola neskôr určená čistá hodnota dedičstva v sume 434,13 eur s tým, že tento stav však nie je pravdivý, pretože ceny aktív a nehnuteľností nezodpovedali reálnemu stavu. Uviedli, že navrhovatelia ako maloleté deti nemohli poukázať v danom čase na tú skutočnosť, že hodnota tak hnutelných vecí, ako aj nehnuteľností je vyššia

ako pasíva dedičstva. Schválenie právneho úkonu - dedičskej dohody o odmietnutí dedičstva, podľa navrhovateľov nebolo v záujme maloletých detí, pretože týmto prišli o možnosť nadobudnúť majetok v nie malej hodnote.

5. Aplikujúc ust. § 1, § 111 ods. 1 a § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) a § 400 a § 413 ods. 1 CSP v spojení s § 467 Občianskeho zákonníka súd prvej inštancie podrobne preskúmal predloženú žalobu na obnovu konania a jej podstatu a dospel k záveru, že ju musí odmietnuť. V prvom rade podľa súdu prvej inštancie potrebné uviesť, že žaloba bola v zmysle ust. § 413 ods. 1 písm. b) CSP podaná neoprávnenou osobou, keďže podľa § 400 CSP žalobu o obnovu konania môže podať (len) strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, pričom navrhovatelia takouto osobou nie sú. Z hľadiska logiky obnovy konania je totiž potrebné poukázať na to, že navrhovatelia sa domáhajú obnovy konania o schválení (ich) právneho úkonu (právneho úkonu maloletých), ktorý za nich urobil ich zástupca, a v ktorom súd ich úkon (v konaní o schválenie právneho úkonu urobeného nimi resp. ich zástupcom) na základe zistených skutočností (bez ohľadu na ich vecnú správnosť či dostatočnosť) stanovisku a návrhu ich zástupcu v celom rozsahu vyhovel (úkon schválil), a teda rozhodol plne v súlade s ich procesným stanoviskom a návrhom (vyjadreným ich zástupcom). Procesne priaznivejšie rozhodnutie teda navrhovatelia v danom konaní (ktorého obnovy sa domáhajú) už dosiahnuť nemohli, a dokonca v súčasnosti vzhľadom na ich plnoletosť (pre zánik potreby inštitucionálnej starostlivosti súdu o nich ako o maloletých a možnosti takéhoto konania) v súčasnosti už napokon do úvahy ani neprichádza (nemožno očakávať). Na podanie žaloby na obnovu tohto konania (o schválení právneho úkonu maloletého) teda oprávnení nie sú.

6. Ďalej okresný súd zdôraznil, že procesnú otázku nepriaznivosti napadnutého rozhodnutia, teda otázku v koho neprospech bolo rozhodnutie vydané treba v konaní o povolenie obnovy posudzovať nepochybne výlučne z procesnej stránky tohto rozhodnutia a z hľadiska možnosti dosiahnutia (procesnej) priaznivejšieho rozhodnutia v tom istom konaní a nie z hľadiska posudzovania konečnej neskoršej (ne)vyhodnosti rozhodnutia z hľadiska celkových majetkových záujmov strany, resp. neskoršej zmeny skutkového stavu, či vedomosti a predstáv strany o ňom.

7. Napokon aj vo všeobecnosti si je podľa súdu prvej inštancie potrebné uviesť, že ak by sme pripustili obnovu konania len preto, že úkony, resp. rozhodnutia, či stanoviská, návrhy a vyjadrenia, ktoré urobila strana, resp. ktoré za stranu konania urobil jej riadny zástupca (či už splnomocnený alebo zákonom ustanovený), a ktoré súd dokonca schválil (bez ohľadu na to, či tak urobil správne), sa neskôr (vo svetle ďalšieho vývoja a zmeny zistení, z ktorých aktéri vychádzali) dodatočne ukázali ako menej výhodné, právna istota ostatných dotknutých osôb, i zodpovednosť dotknutých subjektov resp. ich zástupcov (za zváženie všetkých alternatív a ich návrhy, stanoviská či voľbu vhodných úkonov) - v zmysle zásady „vigilantibus iura scripta sunt“, by bola veľmi iluzórna. Pri takomto ponímaní možnosti obnovy konania by podľa súdu prvej inštancie navrhovatelia (či už vystupujúci samostatne, alebo prostredníctvom riadnych zástupcov v pôvodnom) vlastne mohli stále, hoci súd vyhovel všetkým ich stanoviskám a návrhom, po neskorších nových zisteniach kedykoľvek namietať, že rozhodnutie súdu bolo nesprávne, v ich neprospech, resp. nezodpovedalo absolútnej objektívnej materiálnej pravde (tak ako je tomu aj v tomto prípade, keď navrhovatelia namietajú vlastne len neskoršiu nevýhodnosť pôvodného rozsudku - s ktorým oni, resp. ich zástupcovia pôvodne súhlasili), teda že „schválenie právneho úkonu - dedičskej dohody o odmietnutí dedičstva, podľa navrhovateľov nebolo v záujme maloletých detí, pretože týmto prišli o možnosť nadobudnúť majetok v nie malej hodnote“, čo je zjavný nezmysel. Ak by sme pripustili takýto výklad, prakticky všetci maloletí, ktorých návrhom (resp. návrhom ich zástupcov) súd vyhovel a úkony schválil (a boli tak platné), by sa neskôr, po dovŕšení plnoletosti a dodatočnom zistení toho, že rozhodnutie „nebolo celkom v ich prospech“ (eventuálne bolo nesprávne), mohli domáhať obnovy konania (a revízie právnych vzťahov v rozpore so základnými princípmi právnej istoty) len s poukazom na to, že sa vo veci nemohli riadne vyjadriť.

8. V tejto súvislosti súd prvej inštancie zdôraznil nezameniteľnosť a záväznosť rozhodnutia, ktoré nadobudlo právoplatnosť ako záruku právnej istoty a ako aj to, že návrhom na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posudzovaní veci alebo nesprávnosti procesnej povahy. Vecná nesprávnosť rozsudku napadnutého návrhu na obnovu konania nie je dôvodom zakladajúcim procesnú prípustnosť obnovy konania.

9. Netreba pritom podľa súdu prvej inštancie zabúdať ani na všeobecné východisko, že pre posudzovanie úkonov strán (vrátane ich zástupcov) i rozhodnutia súdu (i v zmysle už spomínanej zásady „vigilantibus iura scripta sunt“) je rozhodujúci stav keď sa robia, a zrejme aj preto zákon ustanovuje, že vyhlásenie o odmietnutí dedičstva (hoci ako veľmi by sa neskôr mohlo ukázať ako nevýhodné), a rovnako tak ako opomenutie vyhlásenia o odmietnutí dedičstva (ktoré možno urobiť iba do jedného mesiaca od upovedomenia súdu o práve dedičstvo odmietnuť a o následkoch odmietnutia), už v zmysle ust. § 464 a 467 OZ dodatočne meniť nemožno (odvolať, resp. urobiť). Zákonodarca podľa súdu prvej inštancie to pritom tak kogentne a prísne ustanovil zjavne preto, že po týchto úkonoch nastáva ďalšia fáza dedičského konania, a revidovanie predchádzajúcej fázy by sa dotýkalo resp. mohlo dotýkať aj právneho postavenia iných subjektov (napr. ďalších potenciálnych dedičov, a to či už v tej istej dedičskej skupine, alebo aj dedičov v ďalších dedičských skupinách, prípadne aj štátu - odúmrt'), ktorých nároky resp. nezmeniteľné úkony (odmietnutie či neodmietnutie dedičstva) boli následne prejednané v ďalšej fáze dedičského konania, a preto to prípustné nie je.

10. Tieto osoby (ostatní dedičia) nie sú a neboli účastníkmi konania o schválení právneho úkonu maloletých, a v uvedenom konaní sa nekonalo ani o ich právach a povinnostiach, a preto nie sú ani účastníkmi konania o obnove tohto konania, no napriek tomu by obnova konania o schválení právneho úkonu maloletých (ktorí sú teraz už dospelí) mala mať (podľa predstáv navrhovateľov) vplyv na následné už prebehnuté fázy dedičského konania či jeho časti, teda aj na úkony ostatných účastníkov dedičského konania a ich postavenie (práva a povinnosti ostatných dedičov), čo jej zjavný nezmysel. Celá žaloba sa teda javí len ako zjavná procesná špekulácia s cieľom revidovať vlastné procesné úkony a stanoviská (bez ohľadu na to či boli urobené priamo navrhovateľmi alebo prostredníctvom ich oprávnených zástupcov), ktoré už navyše ani meniť nemožno (§ 467 OZ), a dodatočne (bez využitia riadnych opravných prostriedkov) zmeniť či prehodnotiť správnosť obnovou konania napadnutého právoplatného rozhodnutia a svoje (nezmeniteľné) úkony urobené v dedičskom konaní.

11. Celá táto situácia je podľa súdu prvej inštancie obdobná tomu, ako by sa objavil po právoplatnosti uznesenia, ktorým sa konanie o dedičstve skončilo (v tomto prípade - svojimi dôsledkami obdobne tomu - po neodvolateľnom odmietnutí dedičstva), ďalší poručiteľov majetok, o ktorom podľa § 211 ods. 1 CSP (ak sa objaví po právoplatnosti uznesenia, ktorým sa konanie o dedičstve skončilo, ďalší poručiteľov majetok, prípadne aj dlh) súd na návrh vykoná (o tomto majetku) dodatočné konanie o dedičstve, avšak ustanovenia o odmietnutí či prijatí dedičstva týmto nie sú nijako dotknuté. Ak teda niekto dedičstvo odmietol (hoci napr. o majetku nevedel), následne už dedičom (ani po objavení ďalšieho majetku) nie je. Podľa § 467 OZ vyhlásenie o odmietnutí dedičstva už totiž nemožno odvolať.

12. Z pohľadu predpokladom obnovy konania súd prvej inštancie zdôraznil, že navrhovatelia nie sú oprávnenými osobami na podanie návrhu na obnovu konania v zmysle ust. § 413 ods. 1 písm. b) v spojení s ust. § 400 CSP - keďže napadnutým rozhodnutím neutrpeli žiadnu formálnu ujmu na svojich stanoviskách a zároveň z pohľadu existencie prípustného dôvodu obnovy konania v zmysle ust. § 397 písm. a) CSP súd prvej inštancie zdôraznil, že je potrebné poukázať aj na to, že navrhovatelia neuviedli ani žiadne skutočnosti rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez vlastnej viny nemohli použiť v pôvodnom konaní, keďže úkony a zavinenie ich právnej zástupkyne, či kolízneho opatrovníka treba hodnotiť výlučne ako úkony a zavinenie ich samotných a navrhovatelia v tejto žalobe na obnovu konania neuviedli nič z čoho by vyplývalo, že skutočnosti a dôkazy o tom, že dedičstvo nie je predĺžené, resp. že schválenie právneho úkonu nebolo v ich záujme nemohli oni a ani ich zástupcovia bez vlastnej viny predložiť v pôvodnom konaní o schválení právneho úkonu.

13. Pokiaľ navrhovatelia ako dôvod obnovy namietajú, že súd s nimi osobne vôbec nekonal a nezistil ich stanoviská je podľa súdu potrebné poukázať, že na tom navrhovatelia nadobudli plnoletosť viac ako 3 mesiace pred podaním žaloby, a táto žaloba okrem zjavnej nedôvodnosti bola podaná aj zjavne oneskorene.

14. Vzhľadom na všetky tieto dôvody preto okresný súd túto žalobu na obnovu konania, ako podanú neoprávnenou osobou (nepodanú osobou, v ktorej procesný neprospech bolo rozhodnutie vydané), zjavne nedôvodnú (podanú z neprípustného dôvodu „za účelom zistenia skutočného stavu dedičstva za účasti navrhovateľov“, a neobsahujúcu žiadne skutočnosti, ktoré navrhovatelia alebo ich zástupcovia bez svojej viny nemohli uviesť v pôvodnom konaní), a eventuálne (ak by snáď dôvodom obnovy konania

mala byť údajná nemožnosť vyjadriť sa k dedičstvu pre nedostatok veku) i podanú oneskorene (po uplynutí lehoty viac ako troch mesiacov od dovŕšenia ich plnoletosti), odmietol.

15. O povinnosti nahradiť trovy konania súd prvej inštancie súd pre nedostatok návrhu nerozhodoval (§ 57 CMP), pričom nad rámec toho už len pre úplnosť pripomína, že podľa § 52 CMP pri prejednávaní a rozhodovaní vecí ustanovených v tomto zákone žiaden z účastníkov nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak, ani nemá.

16. Proti tomuto uzneseniu ako celku podali obaja navrhovatelia včas odvolanie, v ktorom zdôraznili, že obnovy konania sa domáhali preto, lebo na dedičskom konaní dňa 24.10.2014 sa dozvedeli, že dedičstvo po ich nebohom otcovi nie je predĺžené, a teda úkon kolízneho opatrovníka poškodil navrhovateľov tým, že zo strany kolízneho opatrovníka a zo strany navrhovateľov došlo k odmietnutiu dedičstva. Poukázali, že z obsahu spisu je zrejmé, že k predĺženiu dedičstva došlo ešte pôvodným notárom M.. O. G. a až notárka M.. L. V. upozornila tak matku navrhovateľov, ako aj samotných navrhovateľov na tú skutočnosť, že dedičstvo po nebohom predĺžené nie je. Preto navrhovatelia podali návrh na obnovu konania a svoj návrh odvíjali od momentu odkedy sa o tejto skutočnosti dozvedeli, t.j. od 24.10.2014 na pojednávaní u notárky M.. V..

17. Uvedli, že právny rozbor uskutočnení v odôvodnení bodu 13. napadnutého rozhodnutia je pravdepodobne nespochybniteľný, avšak iba do tej miery, že neberie do úvahy fakt, že okruhom poškodených osôb boli maloleté deti, ktorých majetkové práva boli poškodené konajúcim kolíznym opatrovníkom, ktorý odmietol dedičstvo bez toho, aby poznal skutočný stav majetku po nebohom. Podľa navrhovateľov o právnom nezmysle možno hovoriť len do tej miery, do akej budeme posudzovať celý prípad iba čisto formálne a nebudeme brať záujem navrhovateľov na celej veci, ktorý naozaj reálne nemohli do tejto situácie zasiahnuť. Navrhovatelia bez svojej vlastnej viny nemohli uviesť iné skutočnosti, pretože v celom konaní za nich rozhodoval kolízny opatrovník a aj to na základe informácií, ktoré získal pravdepodobne od vtedy konajúceho notára.

18. Podľa odvolateľov je nepochybné, že úkonom kolízneho opatrovníka v konaní 28P/361/2012, kedy došlo k odmietnutiu dedičstva, bol poškodený záujem vtedy ešte maloletých detí a ak by takýto úkon nebol, deti by boli oprávnenými dedičmi. O skutočnosti, že bol poškodený ich záujem a teda, že dedičstvo nie je predĺžené sa navrhovatelia dozvedeli až dňa 24.10.2014, preto podali návrh na obnovu konania s poukazom na ust. § 228 ods. 1 písm. a) O.s.p., § 230 ods. 1 O.s.p. a § 231 O.s.p..

19. Na základe vyššie uvedených skutočností v rámci svojho odvolacieho návrhu žiadali navrhovatelia, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

20. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou konania (§ 362, § 350 CSP) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 357 písm. c) CSP) preskúmal uznesenie okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 379 CSP) a napadnuté uznesenie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

21. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia i konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na jeho podklade dospel k správnym skutkovým zisteniam a prejednávanú vec aj správne právne posúdil. Nakoľko aj odôvodnenie písomného vyhotovenia uznesenia zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd podľa § 387 ods. 2 CSP konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

22. Odvolanie navrhovateľov odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodné, odvolatelia ani nenamietali nesprávnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, keď uviedli, že jeho právny rozbor je pravdepodobne nespochybniteľný, avšak namietali, že súd prvej inštancie nebral do úvahy fakt, že okruhom poškodených osôb boli maloleté deti, ktorých majetkové práva boli poškodené konajúcim kolíznym opatrovníkom, ktorý odmietol dedičstvo bez toho, aby poznal skutočný stav majetku po nebohom. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že konanie o obnovu konania nemá slúžiť na ochranu tých subjektov, ktoré boli konaním štátnych orgánov poškodené na svojich právach, ale na uvedený účel slúžia iné inštitúty (napr. nárok na náhradu škody za nesprávny úradný postup), ktorými sa navrhovatelia

môžu domáhať reparácie vzniknutej škody, nie však obnovou konania, ktorým súd v celom rozsahu vyhovel ich návrhu. Podľa odvolacieho súdu keď už raz dedič odmietol dedičstvo, bez ohľadu, či tak urobil ako plnoletý alebo maloletý po schválení tohto odmietnutia súdom nie je možné takéto odmietnutie dedičstva zobrať späť, resp. tak, ako tomu bolo v prejednávanej veci, povoliť obnovu tohto konania, ktorým súd súhlas na odmietnutie dedičstva a už vôbec nie zamietnuť návrh na schválenie tohto úkonu po tejto obnove, keďže už by na takéto konanie z dôvodu, že obaja navrhovatelia dosiahli plnoletosť neboli splnené zákonné podmienky.

23. Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý môže napadnúť právoplatné rozhodnutie súdu prvej inštancie alebo odvolacieho súdu. V skutočnosti rozhodnutia a dôkazy môžu byť dôvodom obnovy konania len vtedy, ak ich účastník, ktorý obnovu navrhol nemohol bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní a súčasne môžu pre neho privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Nové dôkazy sú spôsobilým dôvodom obnovy vtedy, ak je nimi možné preukázať právne spôsobilú skutočnosť, ktorá môže privodiť pre navrhovateľov obnovy priaznivejšie rozhodnutie vo veci a ktoré bez svojej viny nemohli použiť v pôvodnom konaní. Konanie, ktorého návrhom sa navrhovatelia domáhajú obnovy začalo na základe podmetu notára na schválenie právneho úkonu, ktorý už bol vykonaný oboma navrhovateľmi v zastúpení kolízneho opatrovníka. Ak by si súd osvojil právny názor odvolateľov vyjadrený v odvolaní, mohla by sa každá osoba, ktorá bola poškodená právnym úkonom kolízneho opatrovníka, ktorý jej bol ustanovený v čase, keď bola maloletá domáhať obnovy konania, ktoré bolo už právoplatne skončené a ktorým bola poškodená, a to dokonca aj takého ako to bolo v prejednávanej veci, v ktorom bola v plnom rozsahu úspešná.

24. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil.

25. Rovnako správne postupoval súd prvej inštancie keď vyslovil, že nerozhodoval o povinnosti nahradiť trovy konania pre nedostatok návrhu (§ 57 CMP), keď už z dôvodu neexistencie žalovaného v konaní o obnovu konania nie je možné vysloviť, ktorá strana proti ktorej má na ich náhradu nárok.

26. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).